

Regeringens proposition

2010/11:142

Vissa socialförsäkringsfrågor m.m.

Prop.
2010/11:142

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 26 maj 2011

Fredrik Reinfeldt

Ulf Kristersson
(Socialdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att Försäkringskassan inte längre ska överföra ålderspensionsavgifterna till Första–Fjärde AP-fonderna. I stället ska överföring göras till Pensionsmyndigheten som i sin tur ska överföra dem till de nämnda AP-fonderna.

När det gäller hanteringen av Pensionsmyndighetens fordringar, föreslås en förlängning till och med 2014 av den övergångstid under vilken Försäkringskassan i stället för Pensionsmyndigheten handlägger ärenden på grund av beslut om återkrav.

Regeringen lämnar även förslag till kompletterande följdändringar samt en rättelse av en tidigare följdändring i lagen (1991:1047) om sjuklön med anledning av införandet av socialförsäkringsbalken. Vidare lämnas också förslag till vissa förtydliganden samt en komplettering i socialförsäkringsbalken. Därutöver görs även några rättelser i socialförsäkringsbalken och dess införandelag.

Det föreslås även att tre äldre författningar, som inte längre tillämpas, ska upphävas och att följdändringar med anledning av det ska göras i två författningar.

Författningsförslagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2012, förutom ändringarna i socialförsäkringsbalken och lagen om sjuklön som föreslås träda i kraft den 1 december 2011.

1	Förslag till riksdagsbeslut	4
2	Lagtext	5
2.1	Förslag till lag om ändring i lagen (1991:1047) om sjuklön	5
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (2000:192) om allmänna pensionsfonder (AP-fonder)	8
2.3	Förslag till lag om ändring i socialförsäkringsbalken	9
2.4	Förslag till lag om ändring i lagen (2010:111) om införande av socialförsäkringsbalken	12
2.5	Förslag till lag om upphävande av Kungl. Maj:ts förordning (1938:216) om livräntetillägg av statsmedel åt vissa livräntetagare enligt lagen den 5 juli 1901 angående ersättning för skada till följd av olycksfall i arbete	14
2.6	Förslag till lag om ändring i förordningen (1950:295) om tillägg av statsmedel å vissa ersättningar enligt lagen om försäkring för olycksfall i arbete m.m.	15
2.7	Förslag till lag om ändring i förordningen (1967:920) om värdesäkring av yrkesskadelifvräntor, som utgår av statsmedel, m.m.	16
2.8	Förslag till lag om upphävande av Kungl. Maj:ts kungörelse (1958:484) angående avskrivning av statsbidrag till anordnande av pensionärshem, m.m.	17
2.9	Förslag till lag om upphävande av lagen (1967:866) med anledning av sammanslagning av medicinalstyrelsen, medicinalstyrelsens sjukvårdsberedskapsnämnd och socialstyrelsen	18
3	Ärendet och dess beredning	19
4	Överföring av ålderspensionsavgifterna till de allmänna pensionsfonderna	20
5	Hanteringen av Pensionsmyndighetens fordringar efter beslut om återkrav	21
6	Följdändringar med anledning av införandet av socialförsäkringsbalken	23
7	Förtydliganden och komplettering m.m. i socialförsäkringsbalken och dess införandelag	23
8	Författningar som ska upphävas	25
9	Ikraftträdande m.m.	25
10	Författningskommentar	26
10.1	Förslaget till lag om ändring i lagen (1991:1047) om sjuklön	26
10.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (2000:192) om allmänna pensionsfonder (AP-fonder)	26
10.3	Förslaget till lag om ändring i socialförsäkringsbalken ...	26

10.4	Förslaget till lag om ändring i lagen (2010:111) om införande av socialförsäkringsbalken	27	Prop. 2010/11:142
------	---	----	-------------------

Regeringen föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om ändring i lagen (1991:1047) om sjuklön,
2. lag om ändring i lagen (2000:192) om allmänna pensionsfonder (AP-fonder),
3. lag om ändring i socialförsäkringsbalken,
4. lag om ändring i lagen (2010:111) om införande av socialförsäkringsbalken,
5. lag om upphävande av Kungl. Maj:ts förordning (1938:216) om livräntetillägg av statsmedel åt vissa livräntetagare enligt lagen den 5 juli 1901 angående ersättning för skada till följd av olycksfall i arbete,
6. lag om ändring i förordningen (1950:295) om tillägg av statsmedel å vissa ersättningar enligt lagen om försäkring för olycksfall i arbete m.m.,
7. lag om ändring i förordningen (1967:920) om värdesäkring av yrkeskadellivräntor, som utgår av statsmedel, m.m.,
8. lag om upphävande av Kungl. Maj:ts kungörelse (1958:484) angående avskrivning av statsbidrag till anordnande av pensionärshem, m.m.,
9. lag om upphävande av lagen (1967:866) med anledning av sammanslagning av medicinalstyrelsen, medicinalstyrelsens sjukvårdsberedskapsnämnd och socialstyrelsen.

2.1 Förslag till lag om ändring i lagen (1991:1047) om sjuklön

Härigenom föreskrivs att 4 a, 9, 12, 13 och 23 §§ lagen (1991:1047) om sjuklön ska ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse***4 a §¹**

En arbetsgivare är inte skyldig att utge sjuklön vid sjukdom för sådan tid som arbetstagaren omfattas av bestämmelserna i 16 a kap. 2 § lagen (1962:381) om allmän försäkring.

En arbetsgivare är inte skyldig att utge sjuklön vid sjukdom för sådan tid som arbetstagaren omfattas av bestämmelserna i 37 kap. 3 § socialförsäkringsbalken.

9 §²

Arbetstagaren ska lämna arbetsgivaren en skriftlig försäkring om att han eller hon har varit sjuk och i vilken omfattning som arbetsförmågan har varit nedsatt på grund av sjukdomen samt om han eller hon då omfattades av bestämmelserna i 16 a kap. 2 § lagen (1962:381) om allmän försäkring. Försäkringen behöver inte innehålla närmare uppgift om sjukdomen. Arbetsgivaren är inte skyldig att betala ut sjuklönen innan arbetstagaren har lämnat försäkringen.

Arbetstagaren ska lämna arbetsgivaren en skriftlig försäkring om att han eller hon har varit sjuk och i vilken omfattning som arbetsförmågan har varit nedsatt på grund av sjukdomen samt om han eller hon då omfattades av bestämmelserna i 37 kap. 3 § socialförsäkringsbalken. Försäkringen behöver inte innehålla närmare uppgift om sjukdomen. Arbetsgivaren är inte skyldig att betala ut sjuklönen innan arbetstagaren har lämnat försäkringen.

12 §³

Arbetsgivaren *skall* till Försäkringskassan anmäla sjukdomsfall som har gett arbetstagare hos honom rätt till sjuklön, om sjukperioden och anställningen fortsätter efter sjuklöneperiodens utgång. Anmälan *skall* göras inom sju kalenderdagar från denna tidpunkt. I anmälan *skall* uppgift lämnas om

Arbetsgivaren *ska* till Försäkringskassan anmäla sjukdomsfall som har gett arbetstagare hos honom rätt till sjuklön, om sjukperioden och anställningen fortsätter efter sjuklöneperiodens utgång. Anmälan *ska* göras inom sju kalenderdagar från denna tidpunkt. I anmälan *ska* uppgift lämnas om

¹ Senaste lydelse 2008:1244.

² Senaste lydelse 2008:1244.

³ Senaste lydelse 2004:1241.

1. arbetsgivarens organisationsnummer, personnummer eller samordningsnummer,
2. arbetstagarrens personnummer eller samordningsnummer, och
3. det datum när sjuklöneperioden började.

Om anmälningsskyldighet vid inträffad arbetsskada finns föreskrifter i *lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring*.

Om anmälningsskyldighet vid inträffad arbetsskada finns föreskrifter i *42 kap. 10 § socialförsäkringsbalken*.

13 §⁴

Försäkringskassan *kan*, efter skriftlig ansökan, besluta om särskilt högriskskydd för en arbetstagare som är försäkrad för sjukpenning enligt *lagen (1962:381) om allmän försäkring*. Ett sådant beslut får meddelas om den sökande har en sjukdom som under en tolv månadersperiod

1. kan antas medföra ett större antal sjukperioder, eller
2. medför risk för en eller flera längre sjukperioder.

Ett beslut som avses i första stycket första meningen får även meddelas för en sjukperiod när den sökande som givare av biologiskt material enligt *lagen (1995:831) om transplantation m.m.* har rätt till sjuklön till följd av ingrepp för att ta till vara det biologiska materialet eller förberedelser för sådant ingrepp. Detsamma gäller när den sökande uppburit eller bedömts ha haft rätt till aktivitetsersättning enligt *lagen om allmän försäkring* under någon av de senaste tolv kalendermånaderna före månaden för ansökan hos Försäkringskassan.

För den som avses i första stycket 1 och andra stycket första meningen ska 15 och 16 §§ tillämpas på sökanden och dennes arbetsgivare. För den som avses i första stycket 2 och andra stycket andra meningen ska endast 16 § tillämpas.

Ett beslut enligt första och andra styckena ska avse den sökandes samtliga anställningar. Ett beslut enligt första stycket ska gälla från och med den kalendermånad då ansökan gjordes hos Försäkringskassan eller från och med den senare kalendermånad som anges i beslutet. Detta be-

Försäkringskassan *får*, efter skriftlig ansökan, besluta om särskilt högriskskydd för en arbetstagare som är försäkrad för sjukpenning enligt *24–28 kap. socialförsäkringsbalken*. Ett sådant beslut får meddelas om den sökande har en sjukdom som under en tolv månadersperiod

1. kan antas medföra ett större antal sjukperioder, eller
2. medför risk för en eller flera längre sjukperioder.

Ett beslut som avses i första stycket första meningen får även meddelas för en sjukperiod när den sökande som givare av biologiskt material enligt *lagen (1995:831) om transplantation m.m.* har rätt till sjuklön till följd av ingrepp för att ta till vara det biologiska materialet eller förberedelser för sådant ingrepp. Detsamma gäller när den sökande uppburit eller bedömts ha haft rätt till aktivitetsersättning enligt *socialförsäkringsbalken* under någon av de senaste tolv kalendermånaderna före månaden för ansökan hos Försäkringskassan.

⁴ Senaste lydelse 2009:1048.

slut gäller till och med den dag som anges i beslutet eller, om det finns särskilda skäl, tills vidare. Beslutet ska upphävas om villkoret enligt första stycket andra meningen 1 eller 2 inte längre är uppfyllt. Om beslutet upphävs ska Försäkringskassan på lämpligt sätt underrätta arbetsgivaren om detta. Ett beslut enligt andra stycket andra meningen ska gälla under tolv kalendermånader, räknat från och med månaden efter den då beslutet meddelades.

23 §⁵

Ersättning enligt 20 § lämnas med skäligt belopp, dock med högst ett belopp som för dag utgör en trehundra-*s*extiofemtedel av *beräkningsunderlaget för sjukpenning enligt 28 kap. 7 § 1 socialförsäkringsbalken för en försäkrad med en sjukpenninggrundande inkomst som uppgår till 7,5 prisbasbelopp enligt 2 kap. 6 och 7 §§ balken.*

Ersättning enligt 20 § lämnas med skäligt belopp, dock med högst ett belopp som för dag utgör en trehundra-*s*extiofemtedel av *80 procent av en sjukpenninggrundande inkomst som uppgår till 7,5 prisbasbelopp enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken.*

Denna lag träder i kraft den 1 december 2011.

⁵ Senaste lydelse 2010:1248.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (2000:192) om
allmänna pensionsfonder (AP-fonder)

Prop. 2010/11:142

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 1 § lagen (2000:192) om allmänna pensionsfonder (AP-fonder) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.
1 §¹

Försäkringskassan ska omgående till var och en av Första–Fjärde AP-fonderna överföra en fjärdedel av de medel som enligt 6 § lagen (2000:981) om fördelning av socialavgifter ska föras till dessa fonder. Pensionsmyndigheten ska omgående till var och en av Första–Fjärde AP-fonderna överföra en fjärdedel av de medel som enligt 8 § lagen (1998:676) om statlig ålderspensionsavgift och 6 § lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift ska föras till dessa fonder.

Försäkringskassan ska omgående till Pensionsmyndigheten överföra de medel som enligt 6 § lagen (2000:981) om fördelning av socialavgifter ska föras till Första–Fjärde AP-fonderna. Pensionsmyndigheten ska omgående till var och en av Första–Fjärde AP-fonderna överföra en fjärdedel av de medel som enligt 6 § lagen om fördelning av socialavgifter, 8 § lagen (1998:676) om statlig ålderspensionsavgift och 6 § lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift ska föras till dessa fonder.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012.

¹ Senaste lydelse 2009:1002.

Härigenom föreskrivs att 6 kap. 10 §, 18 kap. 14 §, 27 kap. 9, 22 och 26 §§, 59 kap. 6 §, 63 kap. 13 §, 66 kap. 20 §, 95 kap. 2 §, 102 kap. 8 § samt 113 kap. 22 § socialförsäkringsbalken ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 kap.

10 §

Försäkringen enligt 6 § fortsätter att gälla efter efterskyddstiden enligt 8 § så länge bestämmelserna i 26 kap. 11–16 §§ om sjukpenninggrundande inkomst vid förvärvsavbrott (SGI-skyddad tid) är tillämpliga på personen.

Försäkringen enligt 6 § fortsätter att gälla efter efterskyddstiden enligt 8 § så länge bestämmelserna i 26 kap. 11–16 a §§ om sjukpenninggrundande inkomst vid förvärvsavbrott (SGI-skyddad tid) är tillämpliga på personen.

18 kap.

14 §

Förlängt underhållsstöd lämnas från och med månaden efter det att den studerande har fyllt 18 år eller återupptagit studier som avses i 6 §. Förlängt underhållsstöd lämnas dock tidigast från och med månaden efter den månad när föräldrarna har flyttat isär eller rätt till stöd annars har uppkommit och inte för längre tid tillbaka än en månad före ansökningsmånaden.

Förlängt *underhållsstöd* lämnas till och med månaden när rätten till stöd upphör, dock längst till och med juni månad det år då barnet fyller 20 år.

Förlängt *underhållsstöd* lämnas till och med månaden när rätten till stöd upphör, dock längst till och med juni månad det år då barnet fyller 20 år.

27 kap.

9 §

Sjukpenning lämnas inte på grundval av anställningsförmåner för tid som ingår i en sjuklöneperiod när den försäkrades arbetsgivare ska svara för sjuklön.

Sjukpenning lämnas inte på grundval av anställningsförmåner för tid som ingår i en sjuklöneperiod när den försäkrades arbetsgivare ska svara för sjuklön *enligt lagen (1991:1047) om sjuklön.*

22 §¹

Om den försäkrade inom ramtiden redan har fått sjukpenning för 364 dagar på normalnivån, kan sjukpenning lämnas enligt bestämmelserna i 24 §. Vid beräkningen av antalet dagar med sjukpenning på normalnivån anses som sådana dagar även dagar med

1. sjukpenning på fortsättningsnivån,
2. ersättning för merutgifter enligt 5 §, och

¹ Senaste lydelse 2010:343.

3. *rehabiliteringsersättning* enligt 31 kap. 3 §.

Som dagar med sjukpenning på normalnivån räknas vidare tretton dagar under sådana perioder som avses i 26 § andra stycket.

3. *rehabiliteringspenning* enligt 31 kap.

56 §

Genom ett kollektivavtal som på arbetstagersidan har slutits eller godkänts av en central arbetstagarorganisation får det bestämmas att en arbetsgivare, som har betalat ut lön till en arbetstagare under sjukdom, har rätt till arbetstagens sjukpenning.

Genom ett kollektivavtal som på arbetstagersidan har slutits eller godkänts av en central arbetstagarorganisation får det bestämmas att en arbetsgivare, som har betalat ut lön till en arbetstagare under sjukdom, har rätt till arbetstagens sjukpenning. *En arbetsgivare som har betalat ut lön till en arbetstagare under sjukdom enligt sjömanslagen (1973:282) har dock alltid rätt till ersättning i den utsträckning som följer av 61 §.*

59 kap.

6 §

Pensionsgrundade inkomst fastställs inte för en försäkrad som är född 1937 eller tidigare.

Pensionsgrundande inkomst fastställs inte för en försäkrad som är född 1937 eller tidigare.

63 kap.

13 §

Om tilläggspension tas ut senare än från och med den månad då den försäkrade fyller 65 år gäller följande. Efter omräkning enligt 11 § ska pensionen ökas med 0,7 procent för varje månad från ingången av den månad då den försäkrade uppnådde 65 år ålder till och med månaden före den när pensionen börjar tas ut. Det ska då bortses från tid efter ingången av den månad då den försäkrade fyller 70 år.

Om tilläggspension tas ut senare än från och med den månad då den försäkrade fyller 65 år gäller följande. Efter omräkning enligt 11 § ska pensionen ökas med 0,7 procent för varje månad från ingången av den månad då den försäkrade uppnådde 65 års ålder till och med månaden före den när pensionen börjar tas ut. Det ska då bortses från tid efter ingången av den månad då den försäkrade fyller 70 år.

66 kap.

20 §

För den som är gift och vars beräkningsunderlag uppgår till minst 1,354 prisbasbelopp men inte överstiger 2,8275 prisbasbelopp motsvarar beräkningsunderlaget summan av

- 1,935 prisbasbelopp och
- produkten av den del av beräkningsunderlaget som överstiger

- produkten av den del av beräkningsunderlaget som överstiger

95 kap.**2 §**

Bostadsbidrag lämnas i form av

1. bidrag till kostnader för bostad,
2. särskilt bidrag för hemmavarande barn, och
3. umgängesbidrag till den som på grund av vårdnad eller umgänge tidvis har barn boende i sitt hem.
3. umgängesbidrag till den som på grund av vårdnad eller umgänge tidvis har barn boende i sitt hem.

102 kap.**8 §**

Överskott av en näringsverksamhet beräknat enligt 14 kap. 21 § inkomstskattelagen (1999:1229) ska ökas i enlighet med vad som anges i 97 kap. 4 § första stycket 1 och 4. Underskott av näringsverksamhet som avses i första stycket ska minskas med avdrag som avses i 97 kap. 4 § första stycket 1 och 4.

Överskott av en näringsverksamhet beräknat enligt 14 kap. 21 § inkomstskattelagen (1999:1229) ska ökas i enlighet med vad som anges i 97 kap. 4 § första stycket 1 och 4. Underskott av näringsverksamheten ska minskas med avdrag som avses i 97 kap. 4 § första stycket 1 och 4.

113 kap.**22 §**

Bestämmelserna om ändring i 3–6 §§ tillämpas inte i ärenden om allmän ålderspension. I 26 § förvaltningslagen (1986:223) finns bestämmelser om rättelse av skrivfel och liknande.

I fråga om omprövning av Pensionsmyndighetens och Skatteverkets beslut i ärenden om allmän ålderspension tillämpas endast 7 § andra stycket samt 9, 21 och 23–35 §§.

I fråga om omprövning av Pensionsmyndighetens och Skatteverkets beslut i ärenden om allmän ålderspension tillämpas endast 7 § andra stycket samt 9, 21 och 23–31 §§.

När det gäller omprövning av ett beslut om pensionsgrundande inkomst ska vad som i de i andra stycket angivna bestämmelserna, utom 25 och 28 §§, föreskrivs om Pensionsmyndigheten och det allmänna ombudet i stället avse Skatteverket och det allmänna ombudet hos Skatteverket enligt lagen (2003:643) om allmänt ombud hos Skatteverket.

Denna lag träder i kraft den 1 december 2011.

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2010:111) om införande av socialförsäkringsbalken

dels att 2 kap. 1 b §, 4 kap. 6 §, 7 kap. 1, 39 och 57 §§ samt 9 kap. 3 a § ska ha följande lydelse,

dels att det närmast före 9 kap. 3 a § ska införas en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

1 b §¹

Bestämmelserna i 4 kap. 5 § socialförsäkringsbalken gäller på motsvarande sätt vid tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen.

Bestämmelsen i 4 kap. 5 § socialförsäkringsbalken gäller på motsvarande sätt vid tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen².

4 kap.

6 §

Vid omräkning enligt 3 kap. 5 c § i den upphävda lagen (1962:381) om allmän försäkring i dess lydelse före den 1 januari 2009 ska omräkning av den sjukpenninggrundande inkomsten för varje helt år som infallit före den 1 juli 2005 göras med utgångspunkt i löneutvecklingen inom yrkesområdet.

Vid omräkning enligt 3 kap. 5 c § i den upphävda lagen (1962:381) om allmän försäkring i dess lydelse före den 1 juli 2008 ska omräkning av den sjukpenninggrundande inkomsten för varje helt år som infallit före den 1 juli 2005 göras med utgångspunkt i löneutvecklingen inom yrkesområdet.

7 kap.

1 §

I fråga om barnpension på grund av dödsfall som inträffat före den 1 januari 2003 gäller 2–7 §§ i stället för det som föreskrivs i 78 kap. 7–14 §§ socialförsäkringsbalken. Vid tillämpningen av 2 § likställs sjukbidrag med förtidspension.

I fråga om barnpension på grund av dödsfall som inträffat före den 1 januari 2003 gäller 2–4, 6 och 7 §§ i stället för det som föreskrivs i 78 kap. 7–14 §§ socialförsäkringsbalken. Vid tillämpningen av 2 § likställs sjukbidrag med förtidspension.

¹ Senaste lydelse 2010:1313.

² EGT L 149, 5.7.1971, s. 2 (Celex 31971R1408).

Har rätten till barnpension upphört slutgiltigt före den 1 januari 2002, finns det inte någon rätt till barnpension enligt 78 kap. eller efterlevandestöd enligt 79 kap. socialförsäkringsbalken. Prop. 2010/11:142

39 §

Om en änka för tid före den månad då hon fyller 65 år får sådan ålderspension som ska samordnas med änkepension enligt 84 kap. 12–15 §§, ska garantipensionen beräknas med hänsyn till änkepensionen före det att änkepensionen samordnas med ålderspensionen.

Om en änka för tid före den månad då hon fyller 65 år får sådan ålderspension som ska samordnas med änkepension enligt 84 kap. 12–15 §§ *socialförsäkringsbalken*, ska garantipensionen beräknas med hänsyn till änkepensionen före det att änkepensionen samordnas med ålderspensionen.

57 §

Det som föreskrivs om änkepension i 85 kap. 9 och 10 §§ *socialförsäkringsbalken* ska i förekommande fall avse summan änkepension och garantipension till änkepensionen. I sådant fall ska minskning enligt andra stycket första meningen i första hand göras på sådan garantipension och i andra hand på 90-procentstillägget enligt 83 kap. 2 § 2.

Det som föreskrivs om änkepension i 85 kap. 9 och 10 §§ *socialförsäkringsbalken* ska i förekommande fall avse summan av änkepension och garantipension till änkepensionen. I sådant fall ska minskning enligt andra stycket första meningen i första hand göras på sådan garantipension och i andra hand på 90-procentstillägget enligt 83 kap. 2 § 2 *balken*.

Återkrav

9 kap.

3 a §

Under 2011 ska, när ett beslut om återkrav har fattats i ett ärende, den fortsatta handläggningen på grund av beslutet handhas av Försäkringskassan, även om återkravet avser en förmån som ska administreras av Pensionsmyndigheten.

Försäkringskassan ska vid handläggningen av återkravsärenden avseende förmåner som administreras av Pensionsmyndigheten tillämpa de regler som gällde för förmånen före den 1 januari 2010.

Under 2011–2014 ska, när ett beslut om återkrav har fattats i ett ärende, den fortsatta handläggningen på grund av beslutet handhas av Försäkringskassan, även om återkravet avser en förmån som ska administreras av Pensionsmyndigheten.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012.

2.5 Förslag till lag om upphävande av Kungl. Maj:ts Prop. 2010/11:142
förordning (1938:216) om livrätetillägg av
statsmedel åt vissa livrätetagare enligt lagen den
5 juli 1901 angående ersättning för skada till följd av
olycksfall i arbete

Härigenom föreskrivs att Kungl. Maj:ts förordning (1938:216) om livrätetillägg av statsmedel åt vissa livrätetagare enligt lagen den 5 juli 1901 angående ersättning för skada till följd av olycksfall i arbete ska upphöra att gälla vid utgången av 2011.

2.6 Förslag till lag om ändring i förordningen (1950:295) om tillägg av statsmedel å vissa ersättningar enligt lagen om försäkring för olycksfall i arbete m.m. Prop. 2010/11:142

Härigenom förskrivs att 8 § förordningen (1950:295) om tillägg av statsmedel å vissa ersättningar enligt lagen om försäkring för olycksfall i arbete m.m. ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagna lydelse

8 §

Vid tilläggets bestämmande skall den ersättning, varå tillägget utgår, i förekommande fall beräknas med hänsyn tagen till bestämmelserna i kungörelsen den 10 juni 1921 (nr 410) angående förhöjning av vissa till i statens tjänst skadade arbetare med flera av statsmedel utgående livräntor m.m., kungörelsen den 8 april 1938 (nr 112) angående viss tillämpning av 11 § lagen om försäkring för olycksfall i arbete beträffande livräntor till arbetare, som före år 1937 skadats i arbete för statens räkning, *även som förordningen den 3 juni 1938 (nr 216) om livräntetillägg av statsmedel åt vissa livräntetagare enligt lagen den 5 juli 1901 angående ersättning för skada till följd av olycksfall i arbete*, så ock med beaktande av de föreskrifter, som Konungen meddelat rörande förstärkning av vissa livräntor jämlikt lagen den 11 juni 1937 (nr 348), rörande dyrtidskompensation åt vissa ersättningstagare enligt förordningarna den 24 mars 1938 (nr 102 och 103) samt rörande vidgad tillämpning av 11 § lagen om försäkring för olycksfall i arbete i dess lydelse enligt lag den 26 juni 1948 (nr 420) och motsvarande stadganden i övriga i 2 § omförmälda författningar.

Vid tilläggets bestämmande ska den ersättning, varå tillägget utgår, i förekommande fall beräknas med hänsyn tagen till bestämmelserna i kungörelsen den 10 juni 1921 (nr 410) angående förhöjning av vissa till i statens tjänst skadade arbetare med flera av statsmedel utgående livräntor m.m., kungörelsen den 8 april 1938 (nr 112) angående viss tillämpning av 11 § lagen om försäkring för olycksfall i arbete beträffande livräntor till arbetare, som före år 1937 skadats i arbete för statens räkning, så ock med beaktande av de föreskrifter, som Konungen meddelat rörande förstärkning av vissa livräntor jämlikt lagen den 11 juni 1937 (nr 348), rörande dyrtidskompensation åt vissa ersättningstagare enligt förordningarna den 24 mars 1938 (nr 102 och 103) samt rörande vidgad tillämpning av 11 § lagen om försäkring för olycksfall i arbete i dess lydelse enligt lag den 26 juni 1948 (nr 420) och motsvarande stadganden i övriga i 2 § omförmälda författningar.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012.

2.7 Förslag till lag om ändring i förordningen (1967:920) om värdesäkring av yrkesskadelivräntor, som utgår av statsmedel, m.m. Prop. 2010/11:142

Härigenom föreskrivs att 2 § förordningen (1967:920) om värdesäkring av yrkesskadelivräntor, som utgår av statsmedel, m.m. ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

Livränta höjes med tjugofem procent om skadan inträffat år 1961 eller tidigare, med tjuugo procent om skadan inträffat något av åren 1962–1964 och med tio procent om skadan inträffat något av åren 1965–1967.

Har livräntan omreglerats enligt förordningen den 2 juni 1950 (nr 262) angående omreglering av vissa ersättningar i anledning av kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring, förordningen den 17 juni 1955 (nr 470) angående omreglering av vissa ersättningar av statsmedel i anledning av olycksfall i arbete m.m. eller förordningen den 11 maj 1956 (nr 183) angående omreglering av vissa ersättningar på grund av statsunderstödd olycksfallsförsäkring för fiskare eller har livräntan höjts enligt förordningen den 6 juni 1962 (nr 304) om förhöjning av vissa ersättningar av statsmedel i anledning av yrkesskada m.m. eller förordningen den 6 juni 1962 (nr 308) om förhöjning av vissa livräntor på grund av statsunderstödd olycksfallsförsäkring för fiskare, lägges den omreglerade eller höjda livräntan till grund för höjning enligt första stycket.

Utgår tillägg till livränta enligt kungörelsen den 10 juni 1921 (nr 410) angående förhöjning av vissa till i statens tjänst skadade arbetare med flera av statsmedel utgående livräntor m.m. *eller förordningen den 3 juni 1938 (nr 216) om livräntetillägg av statsmedel åt vissa livräntetagare enligt lagen den 5 juli 1901 angående ersättning för skada till följd av olycksfall i arbete, lägges livräntan jämte tillägget till grund för höjning enligt första stycket.*

Utgår tillägg till livränta enligt kungörelsen den 10 juni 1921 (nr 410) angående förhöjning av vissa till i statens tjänst skadade arbetare med flera av statsmedel utgående livräntor m.m. *läggs livräntan och tillägget till grund för höjning enligt första stycket.*

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012.

2.8 Förslag till lag om upphävande av Kungl. Maj:ts Prop. 2010/11:142
kungörelse (1958:484) angående avskrivning av
statsbidrag till anordnande av pensionärshem, m.m.

Härigenom föreskrivs att Kungl. Maj:ts kungörelse (1958:484) angående avskrivning av statsbidrag till anordnande av pensionärshem, m.m. ska upphöra att gälla vid utgången av 2011.

2.9 Förslag till lag om upphävande av lagen (1967:866) Prop. 2010/11:142
med anledning av sammanslagning av
medicinalstyrelsen, medicinalstyrelsens
sjukvårdsberedskapsnämnd och socialstyrelsen

Härigenom föreskrivs att lagen (1967:866) med anledning av sammanslagning av medicinalstyrelsen, medicinalstyrelsens sjukvårdsberedskapsnämnd och socialstyrelsen ska upphöra att gälla vid utgången av 2011.

Pensionsmyndighetsutredningen (S 2008:05) berörde i skrivelsen *Etapp 1 - Analysfasen* (dnr S2009/1191/SF) frågan om hanteringen av olika avgifter och därefter i en särskild promemoria flera redovisningstekniska frågor, där avgiftshanteringen var en del. Pensionsmyndigheten fick i uppdrag i regleringsbrevet för 2010 (dnr S2009/9929/SF) att utreda möjligheten för en alternativ och mer samlad redovisning av hela den inkomstgrundade ålderspensionen. Pensionsmyndigheten inkom med rapporten *Mer samlad redovisning från Pensionsmyndigheten* (dnr S2010/3644/SF). Rapporten har beretts med Ekonomistyrningsverket, Finansinspektionen, Första AP-fonden, Andra AP-fonden, Tredje AP-fonden, Fjärde AP-fonden, Försäkringskassan, Inspektionen för socialförsäkringen, Försäkringsförbundet samt Riksrevisionen, Sjätte AP-fonden och Sjunde AP-fonden. De tre sistnämnda avstod dock från att lämna några synpunkter. Synpunkterna från övriga finns tillgängliga i Socialdepartementet.

I samband med bildandet av den nya Pensionsmyndigheten infördes som en tillfällig ordning att Försäkringskassan under åren 2010 och 2011 skulle sköta fordringshanteringen avseende de återkrav som Pensionsmyndigheten beslutat om.

Pensionsmyndigheten hemställde i budgetunderlaget för 2011–2013 (dnr S2010/1796/SF) om en förlängning av fordringshanteringen till och med år 2012. I november 2010 inkom Pensionsmyndigheten till regeringen även med en skrivelse och rapporten *Fordringshantering* (dnr S2010/7907/SF) vilka behandlade behovet av en förlängning till och med 2014. Rapporten har beretts med Försäkringskassan.

Till grund för socialförsäkringsbalken (SFB) och lagen (2010:111) om införande av socialförsäkringsbalken (SFBP) ligger regeringens propositioner Socialförsäkringsbalk (prop. 2008/09:200) och Kompletteringar av socialförsäkringsbalken (prop. 2009/10:69). En sammanfattning av betänkandet Socialförsäkringsbalk (SOU 2005:114) och en förteckning över de remissinstanser som har yttrat sig finns i bilagor till prop. 2008/09:200. En sammanställning av remissyttranden över betänkandet finns tillgänglig i Socialdepartementet (dnr S2006/202/SF).

Riksdagen har antagit regeringens förslag till SFB och SFBP med kompletteringar (bet. 2009/10:SfU11, rskr. 2009/10:194, SFS 2010:110 och 111). Författningarna trädde i kraft den 1 januari 2011.

Med anledning av införandet av SFB har det gjorts följdändringar i lagstiftning utanför socialförsäkringsområdet (prop. 2009/10:222, bet. 2010/11:SfU4, rskr. 2010/11:7, SFS 2010:1202–1311). Dessa bygger i huvudsak på de förslag till följdändringar som finns i det tidigare nämnda betänkandet Socialförsäkringsbalk. Vissa kompletteringar har dock gjorts med följdändringar i senare införda författningar.

De frågor som nu aktualiseras har beretts under hand med Försäkringskassan och Pensionsmyndigheten.

Genom förordningen (2002:231) om upphävande av vissa författningar inom det sociala området har ett antal äldre författningar inom Socialdepartementets område upphävts med anledning av att de inte längre tillämpas. Det återstår nu att upphäva ytterligare några äldre författningar

som inte tillämpas längre. Upphävandet har under hand beretts med Försäkringskassan och Socialstyrelsen. Prop. 2010/11:142

Lagrådet

Tre av de aktuella författningarna, förslagen 2.1, 2.6 och 2.8, är i och sig av sådant slag att Lagrådets yttrande ska inhämtas. Emellertid är ändringarna i förslagen 2.1 och 2.6 respektive upphävandet i 2.8 av sådan beskaffenhet att Lagrådets granskning skulle sakna betydelse. Något yttrande behöver enligt regeringens mening därför inte inhämtas.

4 Överföring av ålderspensionsavgifterna till de allmänna pensionsfonderna

Regeringens förslag: Försäkringskassan ska inte längre överföra ålderspensionsavgifterna till Första–Fjärde AP-fonderna. I stället ska överföring göras till Pensionsmyndigheten, som i sin tur ska överföra dem till Första–Fjärde AP-fonderna.

Skälen för regeringens förslag: Pensionsmyndigheten och dess verksamhet omfattas av flera krav på redovisning. Regeringen vill åstadkomma en förenkling och ökad tydlighet i redovisningen av de ekonomiska sammanhangen inom ålderspensionssystemet. På uppdrag av regeringen föreslog Pensionsmyndigheten i rapporten *Mer samlad redovisning från Pensionsmyndigheten*, att nuvarande redovisningskrav skulle kvarstå då man inte utan svårigheter och andra negativa konsekvenser skulle kunna ändra på dessa krav. Det fanns enligt myndigheten dock skäl till vissa förändringar för att få en bättre samlad redovisning, med ökad tydlighet och transparens. Ett par av dessa förslag har redan genomförts. I rapporten lämnades också förslag om hanteringen och bokföringen av pensionsavgifter.

Den inkomstgrundade ålderspensionen finansieras, förutom genom avkastning på avgiftsmedel, av tre olika avgifter; ålderspensionsavgifter, allmänna pensionsavgifter och statliga ålderspensionsavgifter. Ålderspensionsavgiften är en av de socialavgifter som arbetsgivare och egna företagare betalar in. Försäkringskassan fördelar inlutna socialavgifter mellan avgiftsändamålen, så även ålderspensionsavgiften. I samband med det överför Försäkringskassan en del av ålderspensionsavgifterna till Första–Fjärde Allmänna pensionsfonderna (AP-fonderna). Dessutom överförs en del av ålderspensionsavgifterna till konto i Riksgäldskontoret som disponeras av Pensionsmyndigheten, för den tillfälliga förvaltningen av avgifter för premiepension. Vidare är det Pensionsmyndigheten som fördelar och överför de allmänna pensionsavgifterna och de statliga ålderspensionsavgifterna till Första–Fjärde AP-fonderna. Pensionsmyndigheten överför även den del av de statliga ålderspensionsavgifterna som rör den tillfälliga förvaltningen av premiepensionen, till myndighetens konto vid Riksgäldskontoret. Detta innebär således att ålderspensionsavgifterna – förutom den del som avser premiepension – inte bok-

förs hos Pensionsmyndigheten, vilket bidrar till vissa otydligheter i redovisningen. För Pensionsmyndighetens del understiger i myndighetens årsredovisning redovisade överförda pensionsavgifter kraftigt de totala avgifter som redovisas för inkomstpensionssystemets finansiella ställning i bl.a. Pensionssystemet årsredovisning (PÅR). För 2010 är skillnaden drygt 100 miljarder kronor.

För att åstadkomma större överensstämmelse mellan Pensionsmyndighetens årsredovisning och pensionssystemets årsredovisning föreslår regeringen att Försäkringskassan inte längre ska överföra ålderspensionsavgifterna till AP-fonderna, utan i stället till Pensionsmyndigheten för vidare överföring till AP-fonderna. Därmed blir samtliga dessa avgifter bokförda hos Pensionsmyndigheten och myndigheten behöver inte längre hämta in uppgifter om ålderspensionsavgifter när den ska sammanställa den årliga redovisningen av det inkomstgrundade pensionssystemets finansiella ställning och utveckling.

Förslaget innebär också att Första–Fjärde AP-fonderna endast får en överföring av pensionsavgifter, och det från Pensionsmyndigheten. Därmed minskar antalet överföringstransaktioner. Pensionsmyndighetens överföring av avgifterna till respektive AP-fond förutsätter dock att Försäkringskassan i förväg aviserar Pensionsmyndigheten om storleken av avgifterna. Regeringen förutsätter vidare att nuvarande ordning med transaktioner via ett icke räntebärande konto hos Riksgäldskontoret även fortsättningsvis ska gälla.

Liksom idag ska överföringarna ske omgående, så att kapitalet görs tillgängligt för AP-fonderna lika snabbt som med nuvarande ordning.

5 Hanteringen av Pensionsmyndighetens fordringar efter beslut om återkrav

Regeringens förslag: Den övergångstid under vilken Försäkringskassan i stället för Pensionsmyndigheten handlägger ärenden på grund av Pensionsmyndighetens beslut om återkrav förlängs till och med 2014.

Skälen för regeringens förslag: I propositionen *Pensionsmyndigheten och dess verksamhet* (prop. 2008/09:202, s. 114) anfördes att under den korta tid som återstod till dess att Pensionsmyndigheten skulle inleda sin verksamhet, var det inte administrativt möjligt att genomföra en lösning enligt vilken Pensionsmyndigheten själv skulle kunna hantera återkrav efter beslut, dvs. hantering av fordringar. Under 2010 och 2011 skulle därför Försäkringskassan sköta fordringshanteringen avseende de återkrav som Pensionsmyndigheten beslutat om. Bestämmelser om detta infördes i lagen (2009:986) med anledning av inrättande av Pensionsmyndigheten, som numera ersatts av bestämmelser i 9 kap. 3 a § lagen (2010:110) om införande av socialförsäkringsbalken. Den nuvarande hanteringen av fordringar togs således fram som en tillfällig lösning.

Pensionsmyndigheten hemställde i budgetunderlaget (S2010/1796/SF) om en förlängning av den tillfälliga ordningen för fordringshanteringen. Sedan dess har myndigheten närmare analyserat möjligheterna till en

administrativ lösning av fordringshanteringen. I rapporten *Fordringshantering* (S2010/7907/SF) föreslog Pensionsmyndigheten att nuvarande ordning förlängs till och med utgången av 2014. Pensionsmyndigheten redovisar alternativa utformningar av den framtida fordringshanteringen. Enligt Pensionsmyndigheten har det av verksamhetsmässiga skäl under myndighetens första år, emellertid inte varit möjligt att prioritera frågan om fordringshanteringen tillräckligt för att kunna ha en varaktig lösning till 2012.

De olika lösningar som nämns är att Pensionsmyndigheten ansvarar för hela hanteringen, dvs. handläggningen och tillhandahållande av IT-system. Pensionsmyndigheten kan även välja en lösning att ansvara för den del som är myndighetsutövning, dvs. fatta beslut om återkrav och kvittning, men där resterande arbetsmoment utförs av annan myndighet, vilken även då kan tillhandahålla IT-system. Tänkbara myndigheter anges vara Försäkringskassan eller Kammarkollegiet.

Om Pensionsmyndigheten själv skulle ansvara för fordringshanteringen, behöver såväl kompetensutveckling som nyrekrytering ske eftersom erforderlig kompetens saknas idag. När det gäller IT-system anser Pensionsmyndigheten att det behövs utveckling av IT-stödet. IT-stödet måste nämligen ge möjlighet till behörighetsmässig separation och en uppdelning av ärendena som avser såväl Försäkringskassan som Pensionsmyndigheten. Idag finns svårigheter med att sortera de inregistrerade uppgifterna på pensionsförmåner som är hänförliga till Försäkringskassan eller till Pensionsmyndigheten. Detta gäller t.ex. tidigare återkrav avseende bostadstillägg till personer med sjuk- och aktivitetsersättning som beslutades före 2005, och som då inte specificerades särskilt. Det finns därför en stor mängd ärenden som skulle behöva tidskrävande manuell hantering för att fördelas mellan de två myndigheterna. Med en förlängning av nuvarande regelverk kommer enligt Pensionsmyndigheten denna fordringsstock väsentligt ha minskat, vilket underlättar en senare uppdelning.

Mot bakgrund av vad som framkommit genom Pensionsmyndighetens utredning anser regeringen att det finns skäl att förlänga den tid som Försäkringskassan ska hantera Pensionsmyndighetens fordringar till och med utgången av 2014. På så sätt ges tid till utveckling av organisatoriska förutsättningar och utveckling av IT-system som kan ge en så effektiv fordringshantering som möjligt.

6 Följändringar med anledning av införandet av socialförsäkringsbalken

Prop. 2010/11:142

Regeringens förslag: De hänvisningar till äldre socialförsäkringslagstiftning som kvarstår i lagen (1991:1047) om sjuklön ska ändras till att avse socialförsäkringsbalken. En tidigare följändring i bestämmelserna om sjuklönegarantin ska rättas.

Skälen för regeringens förslag: Med anledning av införandet av socialförsäkringsbalken har sådana hänvisningar till den numera upphävda lagen (1962:381) om allmän försäkring (AFL) som förekommer i lagen (1991:1047) om sjuklön (SjLL) tidigare följändrats till att avse motsvarande bestämmelser i socialförsäkringsbalken (SFS 2010:1248, prop. 2009/10:222, bet.2010/11:SfU4, rskr. 2010/11:7). Till följd av ett förbiseende kom emellertid sådana följändringar inte att göras i 4 a, 9, 12 och 13 §§ SjLL, vilket nu bör korrigeras.

I SjLL regleras även den s.k. sjuklönegarantin. Den innebär att vid tvist om sjuklön kan Försäkringskassan under vissa förutsättningar lämna ersättning med skäligt belopp till en arbetstagare som är försäkrad för sjukpenning enligt SFB. Tidigare gällde enligt 23 § SjLL dock den begränsningen att ersättningen fick uppgå till högst ett belopp som för dag utgör en trehundra- och sextiofemtedel av 80 procent av en sjukpenninggrundande inkomst som uppgår till 7,5 prisbasbelopp.

När de ovan nämnda följändringarna gjordes ändrades denna bestämmelse så att ersättningen i stället kom att uppgå till ett belopp som för dag utgör en trehundra- och sextiofemtedel av beräkningsunderlaget för sjukpenning enligt 28 kap. 7 § 1 socialförsäkringsbalken (SFB) för en försäkrad med en sjukpenninggrundande inkomst som uppgår till 7,5 prisbasbelopp. Denna hänvisning medför att högsta belopp för ersättning enligt sjuklönegarantin uppgår till 97 procent av tidigare beloppsgräns. En sådan ändring var inte avsedd. Bestämmelsen i 23 § SjLL bör därför ändras så att den beloppsmässigt fullt ut motsvarar vad som gällde innan SFB trädde i kraft.

7 Förtydliganden och komplettering m.m. i socialförsäkringsbalken och dess införandelag

Regeringens förslag: I socialförsäkringsbalken görs vissa förtydliganden samt en komplettering. Det görs också några rättelser av felskrivningar i såväl balken som dess införandelag.

Skälen för regeringens förslag: Enligt bestämmelser som trädde i kraft den 1 december 2010 utökades bestämmelserna om SGI-skydd i dåvarande 3 kap. AFL till att omfatta även den som deltar i aktiviteter enligt lagen (2010:197) om etableringsinsatser för vissa nyanlända invandrare. I samband med det gjordes också motsvarande ändringar i SFB. En bestämmelse om SGI-skydd för den aktuella gruppen togs in i

en ny paragraf, 26 kap. 16 a § SFB. Av förbiseende gjordes emellertid inte någon följdändring i bestämmelserna om försäkringstid i 6 kap. 10 § SFB. Enligt dessa fortsätter den arbetsbaserade försäkringen att gälla efter efterskyddstiden så länge de i 6 kap. 10 § angivna bestämmelserna om SGI-skyddad tid är tillämpliga. Uppräkningen i 6 kap. 10 § SFB av bestämmelserna om SGI-skyddad tid ska rätteligen kompletteras med en hänvisning även till 26 kap. 16 a §.

Enligt 27 kap. 9 § SFB lämnas inte sjukpenning på grundval av anställningsförmåner för tid som ingår i en sjuklöneperiod när den försäkrades arbetsgivare ska svara för sjuklön. Bestämmelsen motsvarar 3 kap. 1 § andra stycket AFL, som emellertid innehöll en hänvisning till sjuklön enligt lagen (1991:1047) om sjuklön (SjLL). Av förbiseende kom bestämmelsen i SFB att sakna en hänvisning till SjLL. Bestämmelsen ska därför nu kompletteras med sådan.

Om en försäkrad har fått sjukpenning på normalnivån för 364 dagar inom en ramtid av 450 dagar kan sjukpenning på fortsättningsnivån lämnas under ytterligare tid. Vid beräkningen av antalet dagar med sjukpenning på normalnivån anses enligt 27 kap. 22 § SFB som sådana dagar bland annat även dagar med rehabiliteringsersättning enligt 31 kap. 3 §. Enligt de äldre bestämmelserna i 3 kap. 4 § tredje stycket andra meningen och 3 kap. 10 a § andra stycket andra meningen AFL är det emellertid dagar med rehabiliteringspenning som ska anses som dagar med sjukpenning. Mot bakgrund av detta bör det förtydligas att av rehabiliteringsersättningen är det den del som består av rehabiliteringspenning som ska beaktas vid beräkning av antalet dagar med sjukpenning på normalnivån.

Vid tillkomsten av SFB förutsattes att det inte fanns några arbetstagare som omfattades av regleringen i 3 kap. 16 § första stycket AFL (prop. 2008/09:200, Del 2, s. 446), varför denna inte fick någon motsvarighet i SFB. Ett fall som förbisågs var rätten för sjöman till lön under sjukdom enligt sjömanslagen (1973:282). Regleringen i 27 kap. 56 § SFB bör därför förses med ett klarläggande så att den i detta hänseende fullt ut motsvarar vad som gällde enligt AFL.

Enligt 113 kap. 22 § andra stycket SFB ska i fråga om omprövning av Pensionsmyndighetens och Skatteverkets beslut i ärenden om allmän ålderspension tillämpas endast vissa i lagrummet angivna paragrafer. Av förbiseende har hänvisningen kommit att omfatta även några paragrafer som inte handlar om omprövning. Detta bör justeras på så sätt att hänvisningen kommer att omfatta enbart bestämmelser om omprövning.

I övrigt bör det på några få ställen i SFB och lagen (2010:111) om införande av socialförsäkringsbalken (SFBP) göras justeringar av rent språklig natur. Vidare bör det närmast före 9 kap. 3 a § SFBP införas en ny rubrik ”Återkrav” för att uppnå bättre överskådlighet.

Regeringens förslag: Följande författningar ska upphävas

– Kungl. Maj:ts förordning (1938:216) om livräntetillägg av statsmedel åt vissa livräntetagare enligt lagen den 5 juli 1901 angående ersättning för skada till följd av olycksfall i arbete,

– Kungl. Maj:ts kungörelse (1958:484) angående avskrivning av statsbidrag till anordnande av pensionärshem, m.m., och

– lagen (1967:866) med anledning av sammanslagning av medicinalstyrelsen, medicinalstyrelsens sjukvårdsberedskapsnämnd och socialstyrelsen.

Följdändringar till upphävandet ska göras i

–förordningen (1950:295) om tillägg av statsmedel å vissa ersättningar enligt lagen om försäkring för olycksfall i arbete m.m., och

– förordningen (1967:920) om värdesäkring av yrkesskadelivräntor, som utgår av statsmedel, m.m.

Skälen för regeringens förslag: Några livräntor betalas inte längre ut med stöd Kungl. Maj:ts förordning (1938:216) om livräntetillägg av statsmedel åt vissa livräntetagare enligt lagen den 5 juli 1901 angående ersättning för skada till följd av olycksfall i arbete. Några nya ärenden kan heller inte bli aktuella med stöd av förordningen. Eftersom förordningen inte längre tillämpas bör den upphävas. Detta medför att ändringar bör göras i förordningen (1950:295) om tillägg av statsmedel å vissa ersättningar enligt lagen om försäkring för olycksfall i arbete m.m., och förordningen (1967:920) om värdesäkring av yrkesskadelivräntor, som utgår av statsmedel, m.m. så att det i dessa inte längre finns några hänvisningar till den upphävda förordningen.

Kungl. Maj:ts kungörelse (1958:484) angående avskrivning av statsbidrag till anordnande av pensionärshem, m.m. tillämpas heller inte längre och bör även den upphävas.

Lagen (1967:866) med anledning av sammanslagning av medicinalstyrelsen, medicinalstyrelsens sjukvårdsberedskapsnämnd och socialstyrelsen saknar sedan länge praktisk betydelse. Även den bör därför upphävas.

9 Ikraftträdande m.m.

Regeringens förslag: Författningsförslagen ska träda i kraft den 1 januari 2012 utom förslagen till ändringar i socialförsäkringsbalken och lagen (1991:1047) om sjuklön, vilka ska träda i kraft den 1 december 2011.

Skälen för regeringens förslag: Förslagen bör träda i kraft den 1 januari 2012. Emellertid bör ändringarna i SFB och SjLL träda i kraft något tidigare, den 1 december 2011, för att underlätta samordning med eventuella andra ändringar som kan komma att föreslås inför årsskiftet.

När det gäller föreslagna ändringar i lagen (2000:192) om allmänna pensionsfonder (AP-fonder) bedöms inte detta medföra några konsekvenser av betydelse.

Inte heller förslagen till följdändringar med anledning av införandet av SFB eller förtydligandena och komplettering m.m. i SFB och dess införandelag, bedöms medföra några konsekvenser av betydelse. Samma gäller förslagen i avsnitt 8 att upphäva vissa förordningar och med anledning av det göra vissa följdändringar i andra författningar.

10 Författningskommentar

10.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (1991:1047) om sjuklön

Ändringarna i 4 a, 9, 12 och 13 §§ avser följdändringar till SFB som förbisågs i tidigare lagstiftningsärende (prop. 2009/10:222, lagförslag 2.47).

23 §

Ändringen i 23 § innebär en justering av en tidigare följdändring till SFB (prop. 2009/10:222, bet. 2010/11:SfU4, rskr. 2010/11:7, SFS 2010:1248). Detta innebär att någon reduktion av den sjukpenninggrundande inkomsten till 97 procent inte ska göras vid beräkning av högsta möjliga ersättning från Försäkringskassan till arbetstagare inom ramen för sjuklönegarantin.

10.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (2000:192) om allmänna pensionsfonder (AP-fonder)

2 kap.

1 §

Ändringen i paragrafen innebär att Försäkringskassan inte längre ska överföra de i paragrafen angivna medlen direkt till Första–Fjärde AP-fonderna. Medlen ska i stället överföras till Pensionsmyndigheten som i sin tur ska överföra medlen till Första–Fjärde AP-fonderna.

10.3 Förslaget till lag om ändring i socialförsäkringsbalken

Ändringarna i 6 kap. 10 §, 18 kap. 14 §, 27 kap. 9 §, 59 kap. 6 §, 63 kap. 13 §, 66 kap. 20 §, 95 kap. 2 §, 102 kap. 8 § och 113 kap. 22 § socialförsäkringsbalken (SFB) innebär endast rättelse av förbiseenden och skrivfel.

27 kap.

22 §

I 27 kap. 22 § görs ett förtydligande av vilka dagar som likställs med dagar med sjukpenning när det gäller förmånstid för sjukpenning på

normalnivån. Detta sker genom att *rehabiliteringspenning* förs in i stället för *rehabiliteringsersättning*. I begreppet rehabiliteringsersättning innefattas även särskilt bidrag, som kan avse exempelvis kursavgifter och kursmaterial och som inte i egentlig mening utges för dag, och inte ska beaktas vid bedömningen. Prop. 2010/11:142

56 §

I paragrafen införs ett klargörande av arbetsgivares rätt till ersättning när lön under sjukdom har betalats ut enligt sjömanslagen (1973:282). En sådan arbetsgivare har rätt till ersättning oberoende av om det föreligger kollektivavtal.

10.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (2010:111) om införande av socialförsäkringsbalken

Ändringarna, utom såvitt avser 9 kap. 3 a §, innebär endast rättelse av förbiseenden.

9 kap.

3 a §

Ändringen i paragrafen innebär endast att den tid som gäller för de särskilda handläggningsreglerna för ärenden om återkrav förlängs att gälla till och med 2014.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 26 maj 2011

Närvarande: Statsministern Reinfeldt, ordförande, och statsråden Björklund, Ask, Olofsson, Larsson, Erlandsson, Carlgren, Carlsson, Borg, Sabuni, Billström, Adelsohn Liljeroth, Tolgfors, Ohlsson, Norman, Attefall, Kristersson, Ullenhag, Hatt

Föredragande: statsrådet Kristersson

Regeringen beslutar proposition Vissa socialförsäkringsfrågor m.m.